

MASOVNA - ZAVOD NEINSTITUCIONALNE KULTURE

12. številka glasila

MASINFO

MASOVNA

**klub druga stran
klub goriških študentov
klub 13. brat
rock vibe - ŠKUC**

Vsebina:

**Povzetek
Preteklost in prihodnost
Utopija in nenormalnost**

Kaj je na stvari

Ideja Mostovne je v preteklih tednih vsaj za kratek čas spet zasijala na oddaljenem, a vidnem in dosegljivem obzorju. Minila so namreč štiri leta od velikega shoda, na katerem je več tisoč prebivalcev Nove Gorice in okolice podprlo zamisel o prostorih za samoiniciativno kulturno in družbeno delovanje. Bolj kot sama obletnica (mimogrede, hočeš-nočeš smo postali tudi del praznovanj 1.000 letnice Solkana in Gorice, čeprav se, spoštovanju do zgodovine navkljub, bolj vidimo v prihodnosti kot v atavistični nostalgiji) nas je k novi akciji prisililo nevzdržno stanje prostorov na Mostovni. Urejanje ceste se je ustavilo na polovici, zgradbe so ostale odprte za vsakogar, svoje je dodalo še deževje in vse skupaj je izgledalo precej žalostno. Nujno je bilo treba ukrepati.

Besede so bile seveda lažje od dejanj, tako da smo še sami težko dojeli, kako se je zapuščeno posestvo čez noč spremenilo v pravo mravljistično in vrhunec prireditev pričakalo že v čisto drugačni podobi. 9. in 10. marca je tako, za razliko od poletnega prebivanja zidu, ko smo se zaradi znanih zapletov odločili za kulturni molk, prišlo do pravega izbruha ustvarjalnosti in želje po novem. V dveh dneh se je tako na treh prizoriščih zvrstilo osem glasbenih skupin, tri gledališke predstave, dve predavanji, modna revija, filmske projekcije, postavljena je bila likovna razstava in organizirana likovna delavnica. Urnik se sicer ni držal prireditev, nekaj jih je bilo

prestavljenih, odpovedanih ali dodanih, ampak verjamem, da zaradi tega nihče ni bil hudo prizadet. Prej nasprotno, množičen obisk in zadovoljstvo obiskovalcev ter tudi nastopajočih in organizatorjev so bili vnovično zagotovilo, da ima Mostovna prihodnost in podporo. Posebej nas je razveselil številen in pozoren obisk "težjega" programa, ki očitno lahko pritegne tudi z vsebino, ne pa nujno le z zabavo in veseljačenjem - čeprav tudi tega ni manjkalo. Strnjeno dogajanje je ponudilo vpogled v presek tistega, kar naj bi se v bodoče odvijalo na Mostovni, redno, ter v manj kaotičnem in napornem ritmu. Vabilo velja vnaprej, zaenkrat pa gredo le zahvale nastopajočim in izvajalcem, vsem, ki so pomagali pri izvedbi in organizaciji, ter vsem, ki ste s svojo prisotnostjo vnovič dokazali pravilnost naših skupnih ciljev in ovrgli še vedno prisotna sumničenja nekaterih.

Ob medijskemu iskrenju in nekaterih bodicah na račun občine je naše razmerje trenutno spet konstruktivno. Na novem sestanku smo dobili nova zagotovila o skorajšnjem začetku urejanja kompleksa in sredstvih zanj. Projektna dokumentacija je že skoraj končana in tako se korak za korakom stvari pomikajo dalje. Optimizem in idealizem seveda ostajata geslo dneva.

Simon Markič

Posebej bi se radi zahvalili podjetjem Pecivo in Euroinvest, Staškotu in družini iz PDG za oder, Vižotu in Tomotu za elektriko in Alešu za prevoze.

1.april 2001, brez šale in po resnici: otvoritev mladinskega kluba v Žalcu, rušitev koč Petek 13. društva ROV iz Železnikov. Slovenija ohranja entropijo veselja.

Masinfo kar na dom?

Lahko ga dobite, in še nič ne zaračunamo. Pošljite nam le razglednico svojega kraja in sporočite, kam naj vam Masinfo pošiljamo. Pohvale in lepe želje ali celo kritike pa tudi niso prepovedane.

Masinfo - glasilo Zavoda Masovna

Vpis v Evidenco javnih glasil št. 1718

Glavni in odgovorni urednik: Marko Rusjan, tehnično urejanje: Simon Markič

Prispevke v tej številki so spisali Simon Markič, Marko Rusjan, Nataša Velikonja, Varja Velikonja in Dimitrij Vremec

Fotografije z dogajanja na Mostovni: David Verlič

Avtorici stripa sta znani uredništva

Izid glasila omogočata MO Nova Gorica in M Servis Nova Gorica

Naklada: 3.000 izvodov

Tisk: ColorPrint

Nova Gorica, april 2001

Prispevke, obvestila in komentarje za naslednjo številko pošljite do 20.aprila na elektronski naslov masovna@hotmail.com ali na Zavod Masovna, p.p.1, 5000 Nova Gorica. Vabljeni tudi v pisarno zavoda na Prvomajski ulici, nasproti Gostola, telefon 05 3023 440.

Masinfo na internetu: <http://pagan.drak.net/masinfo>

Skrajni čas je torej za Mostovno zdaj!

Objekt center Mostovna piči po polzevo. Zakaj gre tako počasi, bi seveda vedeli veliko povedati nekateri mogočnejši na občini - in kaj se pa zdaj čaka!!! Spet je uporabljena prastara finta aparatčikov, "zavlačuj in se izmikaj, dokler opeharjeni ne pocrkajo s svojimi pravicami vred!" Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Pisanje, ki sledi, je nastalo v dobri veri, da bo tam to, kar je dogovorjeno že 4=štiri leta, neke vrste mladinski klub ali center za društva, klube, za mladino, ki je po letih že prerasla MC na stadionu in ki ji popoldansko in večerno visenje za mestnimi šanki ni dovolj. Recimo mladež tam od 14, 15 let starosti dalje. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Očitno je, da je interes za nastanek in otvoritev takšne Mostovne obojestranski, želita si jo (bolj) tako zavod Masovna kot (očitno veliko manj) občinska oblast. Vse skupaj baje ni tako preprosto, saj bi v tem primeru klub že kar nekaj let deloval. Mestna oblast seveda ni nekaj enotnega, pa tudi raznih prikritih interesov v zvezi z objektom Mostovna je bilo že iz različnih smeri kar nekaj in so še danes. Interesov, ki so nekateri verjetno čisto upravičeni in legitimni, drugi pa spet rezultat negativne lobistike za privatno bogatenje. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Ne glede na vse te interese ne smemo pozabiti, da je osnova jasna in dogovorjena: "V objektu Mostovna bo občina uredila prostor za mlade, s katerim bo upravljal zavod Masovna." S tem stavkom je zajeta prioriteta, to je aksiom Mostovne, vsaka drugačna, pa čeprav le v odenkih, ureditev zadeve bi pomenila samo še eno veliko prevaro. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

V ne tako davni preteklosti

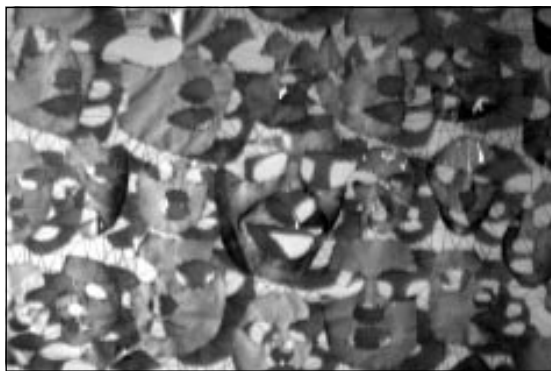
Sprehodimo se malo nazaj v preteklost za kakšnih deset let in obudimo od mrtvih zgodbo o CRMK-ju v Šempetru in odprtju disko kluba v Novi Gorici. CRMK je bil po dolgem obdobju prvi in na tem koncu Goriške edini klub v samoorganizaciji mladih. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Že od začetka je bilo jasno, da CRMK obiskuje tudi veliko mladih iz Nove Gorice in intenzivno se je iskalo podoben prostor v samem mestu. Našlo se je kar nekaj lokacij, a nobena se ni uresničila, občinski birokrati so znali poskrbeti najmanj za vse že znane finte od izgovarjanja do zavlačevanja, laži itd. Tako je npr. zaklonišče v Solkanu za spomenikom zelo na hitro postalo strelišče za zračno puško, zaklonišče na Pristavi pa je bilo kao neprimerno, poplavljen, itd. Mestna oblast si gotovo ni želela takega kluba v samem mestu, takrat ga je bilo najlažje poriniti na periferijo v Šempeter. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Danes bi to bila čisto drugačna zgodba, saj imajo Šempetrci svojo občino. Bili so to časi, ko so na novogoriški občini po pisarnah sedeli tudi ljudje, ki niso mogli (hoteli!) oddat enega samega ušivega placa za vadit za kakšen nov mlad bend. Praznih zaklonišč pa na tone!! No, ta ista mentaliteta je še vedno prisotna... Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Barva denarja

CRMK se je sofinanciral tudi s sredstvi enega namenskih bančnih računov takratne ZSMS. Na omenjeni bančni račun so pritekala sredstva iz provizije študentskega servisa za posredovanje dela. Namreč - cele generacije dijakov in

študentov v 80-ih letih prejšnjega tisočletja so morale plačevati 10% davek od svoje poletne zaposlitve. To je bil namenski denar, ki je v začetku sofinanciral gradnjo stavbe mladinskega centra (današnjega disko kluba za občinsko stavbo) v Novi Gorici. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Ker takrat uzakonjene tržne ekonomije še ni bilo - gospodarno ravnanje z dinarjem, ki je naglo izgubljal vrednost zaradi inflacije, pa je jugoslovanska zakonodaja dobesedno prepovedovala, se je gradnja večkrat zaustavila. Ta ista zakonodaja, obsedena od notranjih in zunanjih sovražnikov, je tudi zapovedovala gradnjo zaklonišč na vsakem koraku. Vsak objekt brez kleti je moral biti protiatomsko grajen iz debelega armiranega betona, kar je zelo podražilo gradnjo. Na tak način je narejena tudi stavba, v kateri danes deluje mestni disko klub. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center. Zaradi vsega naštetega je gradnja trajala in trajala, tik pred koncem, ko bi morali stavbo še urediti in notranje opremiti za dejavnosti mladinskega centra, je dinarja spet zmanjkalo in v kratkem se je zgodil še prehod iz samoupravnega socrealizma jugoslovanskega tipa v večstrankarski divji kapitalizem. ZSMS, ki se je čez noč prelevila v LDS in postala najbogatejša slovenska stranka, se je v novih mešetarških razmerah znašla kot solastnik manjšega dela mladinskega centra. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

V primeru mladinski center Nova Gorica je torej bil v 80-ih letih kar nekaj generacijam leto za letom odtegovano 10% davek na poletno delo za namen gradnje centra. Do dokončanja ni in ni prišlo, neprosto voljni sofinancerjev pa nihče ni izplačal, še "hvala za keš, bebcni" jim ni rekel - in vendar je danes večinski lastnik infrastrukture, ki jo daje v najem za disko - naša (zelo bogata - zaradi igralništva!) mestna občina. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Na kratko, mladi smo konec 80-ih let bili grdo prevarani in izgubili smo objekt za mladinski center, za izgradnjo katerega smo tudi sami prispevali veliko denarja. Izgubili smo ga, še preden je bil sploh odprt. Svoje je dodalo tudi nespretno mešetarjenje takratnega študentskega servisa in ZSMS-jevcev. Takoj po tej veliki prevari in paradi vsestranskega sprenevedanja odgovornih, kaj in koliko je čigavo, je ta stavba večinoma občinska last, bila je dana v komercialni najem in tam se še danes vrši tržna, pridobitna disko dejavnost. Najemnina gre seveda občini. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Iz napisanega lahko vsakdo razbere, da je z omenjeno goljufijo in prevaro nastal dvojni velik dolg do mladih. Prvič zato, ker so bili mladi prevarani in dogovorjenega centra v mestu niso dobili - kako težko je to doseči, se je pokazalo že s CRMK-jem in tudi ob nekaterih drugih prilikah še pred gradnjo

mladinskega centra. In drugič dolg zato, ker je bil brezsrčno vzet denar konkretnim ljudem. Odvzet pod pretvezo, da gre za namensko gradnjo mladinskega centra zanje, bili smo dejansko zavedeni in nato še okrađeni. Občina je kot večinski lastnik stavbe, kjer danes deluje komercialna diskoteka, mladim materialni in moralni dolžnik, to so tudi nasledniki ZSMS-ja in študentskega servisa. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Če to ne drži, pričakujem v kratkem, da mi sedanjí lastnik(i) objekta, v katerega smo (tisoči takrat mladih!) več let sovlagali - vrne moj vložek s pripadajočimi obrestmi. Denarja nisem dajal zato, da bo tam danes to, kar je! Tako vsaj ne bom več slabe volje, ko bom npr. plačeval visoko vstopnino za obisk dejavnosti v mestnem disku. In tudi ne zahtevam nič nemogočega - čisto legalni denarni tokovi so bili, knjiženi na več mestih, se gotovo da vse izsledit in izračunati, pa tudi občina ima danes denarja, da se včasih ven ne vidi. Vsaj glede na razno kvazi-mestno-urejevalne projekte in proračunske zdrahe, kjer se rola veliko večji denar. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Naivno?

Sumiti je, da se prizadevanja s strani občine napajajo v naivnem pričakovanju, da se bo z odprtjem Mostovne čez noč rešilo cel kupček problemov ozjega mestnega centra. Eden takih vidnih problemov je uporaba (in zloraba) mestnega centra predvsem med vikendi v večernem in nočnem času. Takrat se večina mladih in malo manj mladih Novogoričanov podvrže zabavi in žuranju. To se odvija predvsem v gostinskih lokalih, a med maso mladih jih je le peščica, ki mestnemu centru delajo silo. Veliko jih pušča za sabo kupe smeti, uničujejo in razbijajo pa le redki posamezniki. Oboje je za mesto, ki živi od (igralniškega) turizma zelo moteče. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Kako rešit ta problem tako, da bo vsem prav? Zgleda, da je mestna oblast vsaj na prvi pogled prišla do elegantne rešitve ali bolje selitve problema na obrobje mesta. A taka rešitev ima tudi lepote (in vsebinske) pomanjkljivosti, tako rekoč pljunek v lastno skledo. Jasnó mora biti predvsem občini, da otvoritev Mostovne ne bo nujno prinesla selitve mazanja in razbijanja na mestno obrobje. Zato tako pričakovanje kar opustimo - zavod Masovna, ki bo upravljal z Mostovno, se bo ukvarjal predvsem s programom, občina ne more pričakovati, da si bo zavod Masovna na grbo naprtil odgovornost za opisani problem ali njegovo reševanje. Pa tudi službe, ki bi to sicer morale delati, že obstajajo. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Pljunek...

Pljunek v lastno skledo pa bi se pokazal že hitro po odprtju Mostovne, saj bi se obisk edine obstoječe diskoteke v centru mesta, od katere občina dobiva ekonomsko najemnino - najmanj prepolovil. To bi hitro ogrozilo obstoj diskoteke in jo prisililo k zaprtju. Po drugi strani pa bi v Mostovni poleg zabave nastajale nove ustvarjalne vsebine, tako rekoč rojevala bi se kultura. Za kulturo v Sloveniji (tudi za "alternativno") pa vemo, da brez dotacij in subvencij ne more preživeti. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center. Zato je kar zelo možno, da bo po odprtju v občinskem proračunu poleg vseh potrebnih in nepotrebnih postavk svetila še ena zvezdica in sicer "Letne Dotacije za Mostovno". Tako bo prišlo do absurde situacije, da bomo imeli v mestu dva dobra plača (tudi) za zabavo, oba bosta v lasti občine, a eden bo moral delovati profitno in plačevati najemnino, drugi pa bo

Rok trajanja ro(c)ka

Dan po obisku rockovskega koncerta v domačih logih mi moj glasbeni znanec spet potoži, češ da se zadnje čase na koncertih ne počuti najbolje. Osamljen sredi vrveža mladine, ki ga obkroža. Izrazit ljubitelj sodobne rockovske glasbe, ki se ji ni voljan odreči... in vendar.

Od kod in zakaj naenkrat taki občutki? Sprejemanje rockovske glasbe v navezi starostjo... brr. Le kako zavreči take pomisleke?! Kako zagovarjati moje stališče, da gre pri rocku za značilno obliko moderne umetnosti. Brez meja, brez kakršnihkoli omejitev. Starostnih še najmanj.

Sama se v modernem svetu počutim 'doma', saj se mi zdi, da prav moderni svet daje človeku veliko možnosti samorealizacije. Ustvarjalnost tukaj in zdaj. Nenehno. In sodobna rockovska glasba je izrazit estetski dogodek, ki me privlači z nezmanjšano močjo. Že leta.

In vendar... če sem iskrena, moram priznati, da tudi sama opažam vedno manj 'starejših' obiskovalcev koncertov popularne glasbe. Če pride v goste z dvajsetletno zamudo kakšna rockovska zvezda tipa Sting ali še bolje Lou Reed, potem je starostna struktura občinstva dokaj pestra, v razponu dveh generacij, recimo. Seveda je razlika, kako glasbo doživlja najstnik in kako odrasel človek.

Povsem drugačno sliko dobimo, če hočemo slediti rockovski glasbi dvajsetega stoletja, ki nam jo po drobtinica v svojih programih nudijo neuklonljivi in nekonvencionalni organizatorji MKNŽ iz Ilirske Bistrice. Ti nam mesečno ponujajo pester in inovativen nastop svetovno najbolj vznemirljivih - recimo jim - rockovskih bendov tega trenutka. Obisk v teh underground prostorih je omejen na peščico rockovskih ljubiteljev, skupino rockovskih piscev, ki že leta obvladujejo skromen rockovsko alternativni prostor v Sloveniji, in na tiste fanatike iz tujine, ki so jih znana glasbena imena privabila v še tako odmaknjene kmetije pri Cerknem, ali pa v Ilirsko Bistrico in kar je še tako majhnih in obskurnih krajev. Konec koncev - prepad med generacijami je ustvarjen in določen z vedenjem, načinom razmišljanja, ne pa z leti. Če imaš rockovsko ustvarjanje rad, če ti glasba veliko pomeni, potem način sprejemanja z leti ne upade. Vznemirjenje z leti enostavno ne pojenja. Ali kakor mi v zaupa naš edini *doktor rock'n'rolla Gregor Tomc*, češ, da *obiskuje rockovske koncerte tako, kot hodijo drugi na Beethovna! Nobene razlike ni tu.*

za svoje kulturne vsebine dobival od te iste občine - kulturniške dotacije. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Torej...

Občina bi se morala kot materialni in tudi kot moralni dolžnik mladim oddolžiti z vsaj desetletno pogodbo, s katero bi dala Mostovno v upravljanje mladim. V tem obdobju pa bi se občina kot lastnik ali prvi najemnik infrastrukture morala odpovedati najemnini in vtičanju v vsebine programov Mostovne in v politiko vodenja zavoda. Osnova za vse to pa je (na žalost že pred 4 leti) dana beseda, torej je treba pristopiti k stvari takoj. Takoj pospešiti vse postopke in odpraviti ozka grla, pridobiti vse papirje in izvajalce, pa tudi finančno prevrednotiti zadeve, da le stvar steče in se Mostovna končno odpre. Skrajni čas je torej, da mladež na Goriškem dobi svoj center.

Mito

Ali, kakor mi namigne *Melanija Fabčič*, pevka in tekstopiska domače alterrockovske skupine *Psycho-Path*: *Vse je v tvoji glavi. Star si toliko, kolikor se počutiš, kliše sicer, ki pa v tem kontekstu nedvomno vzdrži.*

Najeminentnejši rokovski publicist *Simon Frith* komentira dejstvo, da se gre rokovskega kritika pri svojih poznih štiridesetih takole: *»Problem bi bil, če bi npr. pisal s štiridesetimi leti, pretvarjal pa bi se, da sem star 17 let. Prav tako bi bilo nevzdržno, če bi poslušal glasbo z namenom slepiti se, da sem (še) najstnik.«*

Aleš Debeljak ugotavlja, da je *rock'n'roll* magična šifra, ki odklepa vstop v zatočišče med večno mladimi pokrajinami duha, v katerih bomo večno doma.

Rada imam rockovsko glasbo. In recimo, da sem imela srečo, da so me v življenju obkrožali ljudje, s katerimi sem delila poglede na svet, literaturo in glasbo. Ljudje, ki so (bili) pravi raziskovalci v iskanju biserov sodobne popularne glasbe.

Danes (no, že kakšnih 5 let...) se nekaj kot alternativna kulturna ponudba mukoma poraja končno tudi v moji Novi Gorici.

Izven ustaljenih institucionalnih okvirov in meja. Projekt *Mostovna...* saj veste...

Kajti... potenciali obstajajo. Tudi pri nas. V Novi Gorici. Samo prisluhniti je treba...in najboljše podpreti. Da se vsi skupaj ne utopimo v sivini domačega mesta. Zgolj na zunaj okrašeni z novimi rožicami in sveže popleskanimi fasadami...

Varja Velikonja

13.brat

8. številka 13. brata je končno izšla. Zin tudi po sedmih letih delovanja ohranja svojo kritično ost in ljubezen do nenavadne glasbe. Na več kot 60-ih straneh se lahko poučite o vsem, kar vam ne bi bilo treba vedeti, pa boste kljub temu izvedeli. Dobite ga na naslovu *Kluba 13. brat*, Pot na breg 8, 5250 Solkan ali po elektronski pošti mits_13brat@yahoo.com. Na istem naslovu pa tudi še vedno na voljo zgoščenke *Low Punch - Act... Revolt... Live in Entreat. - Shaded*. Kmalu, sedaj pa res kmalu, tudi zgoščena z zapuščino *Man in the Shadow*.

Organizirana utopija prihajajočega prostora

Ni hujšega, kot so prisilne omejitve človekove domišljije. Misli ne smejo slediti lastni logiki, ampak so podvržene ostrim mejam, ki jih začrtuje t.i. realnost. Realnost, ki sicer odslukuje dejansko stanje. Določen trenutek, ki pa ga realnost ne omejuje na sedanjost, ampak njegove specifične prenose v prihodnost in s tem dejansko stanje postavlja za edino možno in brezalternativno. Tako nam ostanejo samo še nekatere potencialne razvojne poti, ki naj bi jih dejansko stanje skrivalo v svojem bistvu. Ker pa nas pogum (ali pa skrajni strah pred omenjenim ne-razvojem) sili v odmikanje meja poti misli, in razširjanje obzorij lahko pomeni samo rušenje zidov, ki nam ovirajo prelep razgled, je projiciranje utopije nekaj najlepšega, kar lahko storimo za spremembo dejanskega stanja. Kajti utopije nam vsaj kažejo smer našega delovanja, če že ne cilj. Prav v primeru objekta *Mostovna* sem bil velikokrat prisiljen upoštevati zarisane meje t.i. možnega. Pri tem so najbolj drzne misli bile potisnjene iz zavesti. Začasnno so se morale umakniti interesom trenutka, interesom neenakega, kompromisnega boja za prostore. Prevečkrat se zgodba konča z opustitvijo predrznih načrtov, kajti mamljivost doseženega in strah pred izgubo še tako majhne zmage sta premočna. Pa vendar pravila ni. In zakaj ne bi sedaj, ko se približuje vsaj delna zmaga v borbi za javne, avtonomne, svobodne prostore, potegnili črto še dalje. Frontna črta se je premaknila, vkopavanje je nesmiselno. Treba je iti naprej, kajti *Mostovna* je lahko začetek, nikakor pa ne konec neke zgodbe. In prav zato je potrebno ponovno ustvarjati vizije nekega prostora, katerega življenje bo konec koncev odvisno prav od vizij raznovrstnih posameznikov. Za kar pa bi bila včasih prav potrebna kakšna *Domšljijška* osvobodilna fronta.

Mostovna je zame prav toliko lahko predmet umetniškega ustvarjanja kot slika ali kip. V sebi pa skriva še kvaliteto živega - biosa -, kar jo ločuje od mrtve umetnosti. In to življenje je tista ločnica, ki nas ločuje od splošno priznanih kulturnih hramov.

Avtonomnost in neodvisnost prostora ter delovanja v njem je odvisna od ekonomske neodvisnosti. Kar sicer v čisti obliki ni mogoče, lahko pa odvisnost precej zmanjšamo. Električno energijo bi *Mostovna* v precej sončni Novi Gorici lahko pridobivala s sončnimi kolektorji na svoji vodoravni strehi, ki je idealna za takšno dejavnost. Poleg zmanjšanja stroškov delovanja prostora je tu še pomen uporabe obnovljivih virov energije, ki so lahko varovalo pred energetske krizo. Ureditve rastlinjakov, ki bi stali poleg kolektorjev, je tudi precej enostavna zadeva. V njih bi lahko gojili sestavine za umetnost, ki se ji prevečkrat odreka ta naziv zaradi njene "zemeljskosti". Kuharija ali kulinarika predstavlja prametnost, ki ji njeno kreativnost ne odreka le razredno določena višja umetnost večernih toalet, ampak tudi fast food kulturni imperializem, ki nam za izbiro jedilnika ponuja le različna imena pic in hamburgerjev. In seveda *Coca Cola* in *Pepsi Cola*, katerih konkurenčnost temelji na dejstvu, da sta obe pijači enaki. Zakaj torej ne gojiti umetnosti kuhanja, ki v sebi skriva upor proti hiperdružbi sedanjosti? Kuharski atelje ima vsekakor svoje mesto na *Mostovni* in za razliko od ostalih ateljev, ki so po svoji naravi strogo individualizirani, ponuja možnost souporabe, iz lonca katere omamno zadiši po utopični skupnosti. Tako po bratski delitvi loncev in štedilnika, kot po multikulturni mešanici začimb in jedi, ki nam jih nudi svetovna kulinarika.

>>>

Lezbična in gejevska scena v Novi Gorici

Gejevske in lezbične scene izven *klozeta* v Novi Gorici ni. Morda pa bi se lahko našel začetni impulz prav pod okriljem projekta Mostovna. Mostovna je definitivno možnost. V sami Novi Gorici namreč vse doslej niso obstajali klubski prostori ali kulturna središča, ki bi v svojem načrtu dela izrecno spodbujala različne kulturne ali življenjske stile.

Če bi pisali historiat kulturnih nekonformnosti in Novi Gorici, bi ga sestavljali bliskoviti in enkratni dogodki. Vendar pa so vedno obstajale mnoge krhke in različne subkulturno niansirane družbe, ki so kratak čas gostovale na klopcah v parku, v Borovem gozdičku ali garažnih hišah in še kje drugje, dokler niso tja postavili mavzolejev in črtnih kod. Morda bi bilo dobro poiskati njih sledi in zložiti njih poante v medijsko obliko, tako kot druge prostorske kontekste že pokrivajo zborniki *Punk pod Slovenci* (1985), *Bili ste zraven* (1994) ali *Urbana plemena* (1999). Morda bi nabor teh mnogih razpršenosti razblinil mrzko atmosfero tega spečega naselja in jo vsak za hip nadomestil s prepričanjem, da je tod le vselej bilo dovolj budnih, radikalnih in živih, a nevidnih in kratkotrajnih urbanarij.

Brez nekonformnosti namreč ni urbanosti. Mesto si zasluži svoje ime takrat, ko nekonformnosti dosežejo zadostno kritično maso. Nekonformnost je v tem primeru zgolj raztegljiv izraz za kulture, ki segajo čez robove uveljavljenega in samoumevnega in ki jim *zdrava pamet* pravi skrajnosti. V Novi Gorici tako zgleda skrajno prav vse, razen označenih punktov interesa, ki ponujajo boljšanje na trgovski pult, igralniški pult, družinske novogradnje in primestjih, krepčilni sprehod v naravo, stadion in ostale hitove muze in seveda obstaja tu še res prečudovit program lokalne televizije in radia. Skrajnosti so tako kontekstualen pojem, da je, recimo, Nova Gorica prav gotovo edino mesto na svetu, kjer je kot skrajnost obeleženo že najstniško našiganje čikov.

Zato v Novi Gorici ni sledu niti o gejevskih in lezbičnih scenah. Gotovo sicer obstajajo neke zastrite skupnosti znancev in prijateljev, gejev in lezbij, biseksualcev, transvestitov in transseksualcev, ki z bolj ali manj ugodnimi rešitvami sestavljajo skupaj lastna življenja in medsebojno solidarnost, da bi se vsaj nekoliko približali bivanju brez pritiskov, nasilja in diskvalifikacij; miru, zasebnosti, druženju, torej osnovnemu človekovemu dostojanstvu. A tudi drugje v Sloveniji so gejevske in lezbične scene vselej dobivale svoj trajnejši domičil zgolj v alternativnih kulturnih območjih, na ljubljanski Kersnikovi 4 ali v Mestu Metelkova. To gotovo kaže na hude zagate pri občem razumevanju strpnosti in solidarnosti, urbanosti in različnosti, svobode in prostosti, individualnosti, socialnosti in možnosti zanje; pravzaprav kaže na njih skopo distribucijo v geografskem okolišču ter države. Urbanost in ostale, zgoraj navedene kvalitete so torej definitivno redke najdbe. Tako ljubljanski mestni, pa tudi

državni politični razred dolgo ni želel ne hotel videti povezav med različnostjo programov na Metelkovi in kvaliteto mesta kot takega. Podobno je (bilo) s projektom Mostovne in mestom Nova Gorica. Prav zanimivo bo, ali bo tudi novogoriška gospoda različnih institucionalnih provenienc podlegla domačijem vreščanju, moralni paniki ter fiksnim idejam o tem, kaj je za "mlade" in kaj je za "stare" primerna veselica, ali bo sople in sikala pod tonami predsodkov in klišejev ter fobično bežala pred informacijami, ali se bo sklicevala na skupne imenovalce in kolektivni okus ter s tem gradila povprečnost in monolitnost? Ali se ji bo zamisel o mnogih različnih, morda majhnih, morda večjih, morda šepavih, morda artikuliranih, a vselej propulzivnih scenah končno le zazdela kulturna nujnost, ki bi jo bilo utegniti dolgoročno podpreti in vzdrževati? To bi bil napredek. Ampak boj zanj se nadaljuje. Nataša Velikonja

Izbor dogodkov v prihodnjih dneh

- 05.04.01 Will Oldham/Bonnie Prince + band (ZDA) - Orto klub, LJ
- 05.04.01 Sneaker Pimps - K4, Ljubljana
- 06.04.01 Telepathic International Group (Danska) Glasbeno-plesna predstava - Menza pri koritu, Metelkova, Ljubljana
- 07.04.01 Mesto Mladih - Nova Gorica (glej program)
- 07.04.01 Zvelete, Kramfid (LJ), Telepathic International Group - MC Podlaga, Sežana
- 07.04.01 Waawe (Češka) - Ilirska Bistrica, MKNŽ
- 07.04.01 Ali-En Ana, Pupedan - K4, Ljubljana
- 07.,08.04.01 RE[-] / Responsive Environment (Japonska): "Sauvage" - multimedijski performans - Pekarna, Maribor
- 11.04.01 The Slackers (NY - ska s Hellcat) - Orto Klub, Ljubljana
- 13.04.01 Bikerski festival - Terminal BTC, Sežana
- 18.04.01 Elvis Jackson, Rodoljubac, Authentics, Ana Pupedan - Podhod Maximarket, Ljubljana
- 16.04.01 Spider Babies (ZDA), The Scamps (D) - Sežana
- 17.04.01 Spider Babies (ZDA), The Scamps (D) - Orto Klub, LJ
- 19.04.01 Nebula (ex - Fu Manchu), On Trial (Danska), Orto klub
- 21.04.01 Pomaranča, Scaffold, A Tergo, Sweet Sorrow - K4, LJ
- 24.04.01 Aaly Trio, Ken Vandermark (Švedska), Tortoise (ZDA) - Cankarjev Dom, Ljubljana
- 26.04.01 Dicky B.Hardy predstavljajo novo ploščo You Can't Go Halfway And Get In! - K4, Ljubljana
- 03.05.01 Dexter (NL), Lo-Lite (NL) - Orto klub, Ljubljana
- 03.05.01 Transgeneracije - Festival sodobnih umetnosti mladih. Otvoritveni koncert: Shyam - Cankarjev dom, Ljubljana
- 05.05.01 Dexter (NL), Lo-Lite (NL) - Sežana
- 10.05.01 Fleas & Lice (Nizozemska), Calloused (ZDA) - Ilirska Bistrica, MKNŽ
- 10.05.01 Supersuckers (ZDA) - KUD F.Prešeren, Ljubljana
- 03.06.01 Nick Cave & The Bad Seeds - Hala Tivoli, Ljubljana

<<<

Mostovna pa nima samo strehe, ampak še veliko prostorov, ki jo bodo napolnjevali človeški osebki in z medsebojno interakcijo nujno sproducirali vedno nove ideje in kreacije. Vsak prostor ponuja nešteto možnosti. Zanimivo bo opazovati, koliko kreativnosti se še skriva v ljudeh, koliko jim jo sproti zatira vsakdanje življenje in kje so meje kreativnosti. Toda sedaj že prehajamo iz območja utopije v blatno realnost. Tokrat ne. Marko Rusjan

Gimnazijada

petek, 6. aprila:

Gledališke predstave srednjih šol: Mala in velika dvorana Kulturnega doma, Mestna galerija (PDG), dvorana Mestne občine - od 8. ure dalje

Slikarska delavnica - Trg Edvarda Kardelja ob 11. uri

Fotografska delavnica - po celem mestu ob 14. uri

Risanje grafitov - Bevkov Trg ob 14. uri

Turnir v šahu - Šolski center Nova Gorica ob 15. uri

Okrogla miza: pro et contra - Knjižnica Franceta Bevka ob 16:30

Koncert - revija dijaških bendov, Bevkov Trg od 17. do 23. ure

Zabava- Diskoteka Cream, ob 22:00

Miss srednjih šol -Diskoteka Cream ob 23:30

Šport - Igrišče pred dijaškim domom ob 11. uri mali nogomet;

Bevkov trg ob 12. uri prihod štafete Trst – Gorica – Trst;

sobota, 7. aprila: šport - Bevkov trg: streetball ob 10:00

Mesto mladih 2001

sobota, 7. aprila: koncerti:

Bevkov trg: od 20. do 01. ure: Vlado Kreslin, Shyam, Los

Ventilos, Ibunge, Estensione Est;

Poletna scena: od 20. do 01. ure: Psycho Path, Mother Kingdom;

Skate park: od 16. do 22. ure: lo non so, Audioworx, Straight Forward, All for Nothing, The Authentichs, Pizda materna, Wreck, Low Punch;

Koncerti se nadaljujejo v diskoteki Cream od polnoči do 7. ure zjutraj.

Podrobneje na <http://www.klub-kgs.si/>

ŠTUNF

sobota, 7. aprila

Gledališke in lutkovne predstave, performansi:

Oder na Kidričevi cesti: Volk in kozlički ob 9:00;

Pravljice in zvoki s slovenske Istre za male in velike ob 9:45;

Kužek in muca ob 11:00; Kljukec in Pavliha ob 11:45; Mali letéči

cirkus ob 12:30; Žensko ročno delo J.C. Danaud ob 13:15;

Freestyle nastop - M. Javšnik (Izi) ob 14:30; Cyber babes vs. Dj

Nova ob 16:00; Najlon - Društvo lutkovnih ustvarjalcev ob

17:15;

Poletna scena: Ognjeni performans - Mali letéči cirkus ob 20:00;

V primeru dežja se bodo vse gledališke in lutkovne predstave ter performansi preselile(i) v Malo dvorano kulturnega doma (urnik ostane enak).

Likovna razstava: otvoritev ob 18:00 v Mestni galeriji PDG-ja

Fotografska razstava: otvoritev ob 19:00 v avli Mestne Občine

Šport: mali nogomet - igrišče pred Dijaškim domom in OŠ F.

Erjavca od 10. do 17. ure; rolanje po mestnih ulicah ob 14:30;

V primeru dežja bo turnir v malem nogometu v športni dvorani

Balon (Športni park) in dvorani OŠ F. Erjavca.

Skate Contest: Skate park ob 13. uri

nedelja, 8. aprila: Gledališke in lutkovne predstave, performansi:

Oder na Kidričevi cesti: Komedija M. Camolettija - Oder 90 ob

13:00

Šport: streetball - Bevkov Trg ob 10. do 15. ure; ekshibicijska

tekma v košarki - Bevkov Trg ob 15. uri; odbojka - Športni park

ob 13. Uri;

V primeru dežja bosta streetball in ekshibicijska tekma v košarki v Balonu (Športni park). Turnir v odbojki pa v telovadnici TŠC.

Masovna

p.p.1

5000 Nova Gorica

**POŠTNINA PLAČANA PRI
POŠTI 5101 NOVA GORICA**

TISKOVINA